

Bugün Türkiye’de kamu yönetiminin temelini yurttaşlara değil, piyasa sistemi aktörlerine dayandıran, sosyal devleti ortadan kaldırarak devletin temel felsefesini değiştiren ve böylece toplumun bütünü etkileyen bir dönüşüm söz konusudur. Ülke içindeki egemen siyasal söylem, toplumsal ve siyasal sorunların çok yönlü ve halk yararına tartışılarak kamuoyunun doğru bilgilendirilmesine olanak verememe eğilimindedir. Bu nedenle bu dönüşümü doğru tanımlamak yaşamsal önemdedir.

Bu dönüşüm iktidar çevrelerince dillendirildiği gibi bir reform süreci olarak adlandırılmaz.

Çünkü reform varolan bir yapının aksaklıklarının giderilerek iyileştirilmesidir. Siyasal İslamcı geleneğin ardılı olan AKP Hükümetinin sağlık, eğitim, sosyal güvenlik, özelleştirme ve özellikle kamu yönetimi alanındaki uygulamaları ve yapmak istedikleri bir bütün olarak değerlendirildiğinde topyekün bir altüst oluş, daha açık bir ifadeyle, ancak bir karşı devrim sürecinden bahsedilebilir.

Sosyal devlete karşı, devletin laik, demokratik ve hukuk devleti olma niteliğine karşı devrim...

Siyasal iktidar, demokrasi, çoğulculuk, insan hakları, hukuk devleti, ulusal egemenlik, laiklik ilkelerini dilediği şekilde eğip bükerek, otoriter devlet ve toplum anlayışını dayatma yolunda çok ciddi bir mesafe almış durumdadır. Bürokraside bugüne kadar görülmemiş bir düzeyde kadrolaşmaya gidilmiş, atamalarda parti, hatta tarikat referansı aranır hale gelmiştir. Ehliyet ve liyakat ilkesi bütünüyle rafa kaldırılmıştır. Bürokrasinin kilit noktalarına yapılan atamalar ile bürokrasi adeta teslim alınmış durumdadır.

Hedef, devletin daha etkin ve verimli işlemesi değil, yeni yönetim anlayışını sürdürecektir. İdeolojik kadroların oluşturulmasıdır.

MÜLKİYE 147 YAŞINDA (*)

MAYA’NIN KONUĞU

ALİ ÇOLAK
(Mülkiyeliler Birliği Genel Başkanı)

Diğer yandan eğitim-öğretim alanında türban, kuran kursları ve imam hatipler bağlamında yürütülen sistemli çalışma bir arada düşünüldüğünde son derece kapsamlı bir mücadelenin yapılmakta olduğu ve toplumun yeniden şekillendirilmek istendiği açık biçimde görülmektedir.

Son yapılan milli eğitim şurası bu çabanın ve zorlamanın en somut örneğidir.

Son günlerde açıklanan bir ankette yer alan sonuçlara göre, ankete katılanların % 30’unun kendisini T.C. yurttaşı olarak, yani yurttaşlık temelinde tanımlamasına karşın, % 46’sının kendisini ümmet temelli tanımlaması toplumsal alanda önemli mesafeler alınmış olduğunu çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır.

Bu bir niyet okuma değildir. Dört yıllık hükümet uygulamaları ve yetkili makamların açıklamaları bunu açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

Laikliğin yeniden tanımlanması gerektiğini söyleyen bir TBMM Başkanı ve onu destekleyen Başbakanın, Papa ile aynı noktada buluşması bir tesadüften ibaret değildir kanımca.

Bir yanda bir din devletinin en üst düzey yetkilisi olan Papa, diğer yanda Cumhurbaşkanlığına aday iki siyasimiz ve laikliğin yeniden tanımlanması talepleri.

Laiklik ilkesini zayıflatmak amacıyla, İslamcı çevrelerin kullandığı bir çarpıtma laikliğin anayasaya sonradan eklendiği, dolayısıyla Cumhuriyetin kurucu felsefesi içerisinde yer almadığı imasıdır. Oysa, Cumhuriyetin kurucu felsefesi, aydınlanma, çağdaşlaşma, laikleşme ve giderek çağın yönetim felsefesi olan demokrasiye ulaşmaktır.

***Son günlerde
açıklanan bir ankette
yer alan sonuçlara göre,
ankete katılanların % 30’unun
kendisini T.C. yurttaşı olarak,
yani yurttaşlık temelinde
tanımlamasına karşın,
% 46’sının kendisini ümmet
temelli tanımlaması toplumsal
alanda önemli mesafeler
alınmış olduğunu
çarpıcı biçimde ortaya
koymaktadır.***

Çünkü laiklik tam da egemenliğin Tanrıya değil, halka ait olduğunun kabulüdür ve ulusal egemenliğe içkin bir kavramdır. Ulusal egemenliğin kabulü ile birlikte devletin laik niteliği kabul edilmiş ve Cumhuriyetin kurucu felsefesi laikliğe dayandırılmıştır.

“Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” sözünün yalnızca duvarda kalmayacağı günler için yandaşlarından sabırlı olmalarını isteyen Başbakan'ın ulusal egemenlik algısında ise kendi otoriter anlayışını ortaya koyan ciddi bir çarpıklık vardır.

Söyle ki, egemenlik her zaman halktadır ve halkın temsilcileri egemenliğin bir kısmını halk adına kullanırlar. Halkın temsilcileri Anayasa ile tanımlanan görev ve yetkilerle sınırlı olarak egemenliğin kendilerine düşen kısmını kullanırlar. Tıpkı yasama organı gibi yürütme ve yargı organları da halkta olan egemenliğin, Anayasayla kendilerine verilmiş olan kısmını kullanırlar. Anayasa kuvvetler ayrılığının, kuvvetlerin birbirleri üzerinde üstünlük kurmalarına izin vermediğini açıkça belirtmektedir.

Yine Anayasa değiştirilemez hükümlerle yasama organının bile değiştiremeyeceği kurallar öngörülmüştür ki, bunların başında devletin demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olduğu ve bu devletin bir cumhuriyet olduğu kuralı gelmektedir.

Dolayısıyla seçimle gelmek demek sınırsız bir iktidara sahip olmak anlamına gelmediği gibi, egemenliği kullanan bütün

organların bir araya gelmesi halinde bile, rejimin değiştirilmesi olanaklı değildir.

İktidar eliyle laikliğe aykırı çaba ve davranışlar iktidarın meşruluğunu tartışmalı kılar.

bugün yaşanan bi-

raz da budur.

Yasamayı, yürütme-nin bir bölümünü ve bürokrasiyi kuşatan iktidarın, yürütmeyi ve yargıyı tamamen ele geçirmesinin önünde tek engel kalmış görünmektedir ki, o da Cumhurbaşkanlığıdır.

Laikliğin yeniden tanımlanması gerektiğini söyleyen bir TBMM Başkanı ve onu destekleyen Başbakanın, Papa ile aynı noktada buluşması bir tesadüften ibaret değildir kanımca. Bir yanda bir din devletinin en üst düzey yetkilisi olan Papa, diğer yanda Cumhurbaşkanlığına aday iki siyasimiz ve laikliğin yeniden tanımlanması talepleri.

Hükümetin kavgalı olageldiği devlet kurumlarının başında gelen ve (YÖK ve yüksek yargı organları gibi) hükümetin kavgalı olduğu diğer anayasal organların önemli bir kısmının üyelerini belirleyen makam olarak Cumhurbaşkanlığı...

Mülkiyeliler evrensel hukukun üstünlüğüne ve insan haklarına da-yanan kamu yönetimi anlayışından, laik, de-mokratik Cumhuriyetten ve sosyal hukuk devletinden yana olagelmıştır.

Mülkiyeyi özgün kılan mezun ve üyelerinin “seçkin” niteliğinden çok, savunduğu ilke ve değerler konusundaki tavırlılığıdır. Bu, siyasal ya da ideolojik olmaktan çok oluşturulmasına ve geliştirilmesine katkıda bulunan kısaca kendisinin olan değerlere sahip çıkmak konusunda gösterilen bir duyarlılıktır. Bu nedenle siyasal iktidarın kim olduğu değil, değerlerimizle ilişkisi önemlidir.

Toplumsal ve insani bir dayanışma modeli olarak, ulus ve yurt sevgisi temelinde bir araya gelen Mülkiye mezunlarına belki de rejimin kaderinin çizileceği böylesi bir dönemde çok önemli görevler düşmektedir. Çünkü Mülkiyelilerin sorumluluğu, toplumun aynı idealleri taşıyan diğer kesimleriyle

birlikte tüm topluma yöneliktir.

Kurulduğu günden bu yana siyasetin dar anlamını aşan bir yaklaşım ortaya koyan Mülkiyeliler Birliği de, yaşamın kendisini siyasetle ilişkili görmüş, otoriter eğilimlere karşı

“Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” sözünün yalnızca duvarda kalmayacağı günler için yandaşlarından sabırlı olmalarını isteyen Başbakan'ın ulusal egemenlik algısında ise kendi otoriter anlayışını ortaya koyan ciddi bir çarpıklık vardır.

hep halktan, demokra-siden, evrensel hu-kuktan, insan hak ve özgürlüklerin-den, barış-tan, emekten, kamu yararından ve sosyal adaletten yana olagel-miştir. Mülkiyeliler Birliği, bugün de ülkenin reji-miyle ilgili herhangi bir tartışma da, Anayasa-da nite-likleri demok-ratik, laik, sosyal hu-kuk devleti olarak tanım-lanan cum-huriyetin tarafidir ve bu tutumunu açıkça sergile-mekten kaçınmay-acaktır.

Cumhurbaşkanı seçi-minde sorun seçilecek kişinin eşinin başının açık ya da kapalı olma-sın-dan çok kişinin kafasının içi-n-deki-lerdir.

Cumhurbaşkanının en önemli nitelik-lerinden biri rejimin tarafı olmak dışın-da taraf-sız olması ve devlet kurumları arasında hakemlik görevini üstlenmesidir. Cemaat-tarikat örgütlen-mesi üzerine temellenmiş, kutsal din duygularını

Ne yazık ki, Cumhurbaşkanlığı seçiminde yaşanacak gerilimler dolayısıyla darbe ihtimali yabancı basın tarafından dillendirilmeye başlanmıştır.

Yapılması gereken kimi siyasi partilerin çıkarsa indiririz böbürlenmelerinden öte, belki de Susurluk sürecinde ortaya çıkana benzeyen meşru, sivil itaatsizlik eylemlerinin örgütlenmesidir.

Cumhurbaşkanı seçiminde sorun seçilecek kişinin eşinin başının açık ya da kapalı olmasından çok kişinin kafasının içindekilerdir. Cumhurbaşkanının en önemli niteliklerinden biri rejimin tarafı olmak dışında tarafsız olması ve devlet kurumları arasında hakemlik görevini üstlenmesidir. Cemaat-tarikat örgütlenmesi üzerine temellenmiş, kutsal din duygularını ekonomik ve siyasal çıkarların aracı olarak kullanan bir siyasal iktidarın, 4 yıl önce aldığı oya dayanarak ve herhangi bir uzlaşma aramadan seçeceği cumhurbaşkanının tarafsız olmasını beklemek olanaklı değildir.

ekonomik ve siyasal çıkarların aracı olarak kullanan bir siyasal iktidarın, 4 yıl önce aldığı oya dayanarak ve herhangi bir uzlaşma aramadan seçeceği cumhurbaşkanının tarafsız ol-masını beklemek olanaklı de-ğildir.

Ayrıca seçilme-den önce ken-disinin belirleye-mediği tüm anayasal kurum-larla gerilimi bu kadar artırmış bulunanların, cumhurbaşkanı olarak devletteki gerilimi daha da artıracığı açıktır.

Ne yazık ki, Cum-hur-başkanlığı seçiminde yaşa-nacak gerilimler dolayısıyla darbe ihtimali yabancı basın tarafından dil-lendirilmeye başlanmıştır.

Türkiye'nin bir darbeye ihtiyacı da, taham-mülü de yoktur.

Türkiye'nin ihtiyacı bu soruna halkın sahip çık-masıdır.

Bu nedenle halkın bu konudaki duyarlılığın geliştirilmesi gerekmektedir.

Yapılması gereken kimi siyasi partilerin çıkarsa in-diririz böbürlenmelerinden öte, belki de Susurluk sürecinde ortaya çıkana benzeyen meşru, sivil itaatsizlik eylemlerinin örgütlenmesidir.

Bu noktada tüm Mülkiye topluluğunu toplumsal sorumluluklarının gereği olan, kamuoyunun doğru oluşmasına katkıda bulunmaya çağırıyorum.

(*) Mülkiye'nin 147'nci, Mülkiyeliler Birliği'nin 60. kuruluş yıldönümü nedeniyle yapılan törendeki konuşması.